

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 933/2008**(2008. gada 23. septembris),****ar ko groza pielikumu Padomes Regulai (EK) Nr. 21/2004 attiecībā uz dzīvnieku identifikācijas līdzekļiem un pavaddokumentu saturu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 17. decembra Regulu (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitū un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 10. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regula (EK) Nr. 21/2004 paredz, ka katrai dalībvalstij jāizveido aitū un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēma saskaņā ar minētās regulas noteikumiem.
- (2) Minētajā sistēmā ietilpst šādi četri elementi: katra dzīvnieka identifikācijas līdzekļi (identifikācijas līdzekļi), atjaunināti reģistri, ko glabā katrā saimniecībā, pavaddokumenti un galvenais reģistrs vai elektroniska datubāze. Minētās regulas pielikumā noteiktas prasības šiem elementiem.
- (3) Regula (EK) Nr. 21/2004, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1560/2007 ⁽²⁾, nosaka, ka elektroniskā identifikācija ir obligāta ar 2009. gada 31. decembri.
- (4) Komisija 2007. gada 17. novembrī Padomei iesniedza ziņojumu par aitū un kazu elektroniskās identifikācijas īstenošanu ⁽³⁾. Minētajā ziņojumā secināts, ka dalībvalstīm jāatļauj apstiprināt jaunās identifikācijas līdzekļu tipus, lai identificētu aitū un kazas atbilstīgi dažiem nosacījumiem.
- (5) Elektroniskās identifikācijas jomā ir attīstījusies tehnoloģija. Tāpēc, lai atļautu plašāku tehnisko kombināciju spektru, ir lietderīgi grozīt prasības attiecībā uz identifi-

cēšanas līdzekļiem, kuras noteiktas Regulā (EK) Nr. 21/2004. Saskaņā ar minēto regulu nesēn izveidotie identifikācijas līdzekļi, piemēram, injicējamie identifikatori un elektroniskās zīmes uz vēzīša, attiecīgi jāatļauj kā identifikācijas līdzekļi. Tomēr to izmantošana jāierobežo, izmantojot pārvadājumiem valsts iekšienē, ievērojot, ka jāiegūst papildu praktiskā pieredze šo jauno identifikācijas līdzekļu izmantošanā. Tā kā elektroniskā identifikācija kļūst par pirmo identifikācijas līdzekli, dalībvalstīm jāatļauj elastīgāk izmantot tradicionālos identifikācijas līdzekļus kā citos identifikācijas līdzekļus. Tāpēc attiecīgi jāgroza minētās regulas pielikuma A daļa.

- (6) Regulas (EK) Nr. 21/2004 pielikuma B daļā norādīta informācija, kas jāietver atjauninātajos reģistros, kurus glabā katrā saimniecībā. Daļa minētās informācijas ir pieejama tikai dzimšanas saimniecībā. Tāpēc, lai samazinātu administratīvo slogu, ir lietderīgi grozīt šo pielikuma daļu.
- (7) Regulā (EK) Nr. 21/2004 paredzēts, ka pēc 2009. gada 31. decembra elektroniskā identifikācija ir obligāta visiem dzīvniekiem, kas dzimuši pēc šīs dienas. Tomēr pirmajā gadā pēc 2009. gada 31. decembra lielākā daļa dzīvnieku būs identificēti ar tradicionālajiem neelektroniskajiem identifikācijas līdzekļiem, jo šie dzīvnieki dzimuši pirms minētās dienas. Minētā gada laikā dzīvnieki ar elektroniskiem un neelektroniskiem identifikācijas līdzekļiem tiek pārvietoti un apstrādāti kopā.
- (8) Individuālos dzīvnieku neelektronisko identifikācijas līdzekļu kodus var reģistrēt tikai ar roku. Neelektronisko identifikācijas līdzekļu reģistrācija ar roku reģistrētajam prasa ievērojamas pūles, un tā ir potenciāls kļūdu avots. Turklāt uzņēmējiem būs grūti nodalīt dažus dzīvniekus ar elektroniskajiem identifikācijas līdzekļiem un reģistrēt to individuālos kodus. Turklāt būtu apgrūtināsi pieprasīt uzstādīt lielas elektroniskās nolasīšanas sistēmas, jo lielākā daļa pārvietoto dzīvnieku arvien vēl būs identificēti ar tradicionālajām neelektroniskām krotālijām. Tāpēc diena, ar kuru pavaddokumentos jābūt individuālajiem dzīvnieku kodiem, jāatliek līdz laikam, kad būtiska daļa aitū un kazu būs identificēta ar elektroniskiem līdzekļiem. Komisijas ziņojumā par aitū un kazu elektroniskās identifikācijas īstenošanu arī ir šis secinājums.

⁽¹⁾ OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.⁽²⁾ OV L 340, 22.12.2007., 25. lpp.⁽³⁾ COM(2007) 711.

- (9) Tāpēc ir lietderīgi līdz 2011. gada 1. janvārim atlikt dienu, ar kuru pavaddokumentos jābūt katra dzīvnieka individuālajam identifikācijas kodam. Tāpēc attiecīgi jāgroza Regulas (EK) Nr. 21/2004 pielikuma C daļas 2. punktā minētā diena, kas attiecas uz pavaddokumentiem.
- (10) To dzīvnieku īpašā situācija, kuri dzimuši pirms 2010. gada 1. janvāra, jāņem vērā attiecībā uz prasību pavaddokumentos reģistrēt individuālos dzīvnieku kodus. Risks, kas saistās ar šādu dzīvnieku pārvietošanu uz kautuvi, ir ierobežots un neattaisno papildu administratīvo slogu, ko uzliek minētā prasība. Tāpēc neatkarīgi no dzīvnieku pārvietošanas dienas attiecībā uz dzīvniekiem, ko pārvieto tieši uz kautuvi, jāparedz izņēmums prasībā.
- (11) Turklāt, lai gan dzīvnieki, kas dzimuši pirms 2010. gada 1. janvāra, arvien būs ievērojama daļa 2011. gada aitū un kazu ganāmpulka, risks, kas saistās ar to pārvadāšanu, nepārtraukti samazināsies proporcionāli tam, kā līdz 2011. gada 31. decembrim samazināsies šādu dzīvnieku skaits. Tāpēc līdz 2011. gada 31. decembrim šādu dzīvnieku pārvadāšanai jāparedz izņēmums no prasības pavaddokumentos reģistrēt individuālos dzīvnieku kodus. Pēc minētās dienas aitū un kazu populācijas lielākā daļa būs elektroniski identificēta un reģistrācija ar roku būs vajadzīga tikai nedomājamā gadījumā, jo tā attieksies tikai uz veciem dzīvniekiem, kurus pārvieto uz citām saimniecībām, nevis uz kautuvēm. Pēc 2011. gada 31. decembra šādas reģistrācijas slogs dzīvnieku audzētājiem un potenciālo kļūdu avots būtu pieņemamā līmenī.
- (12) Tāpēc ir lietderīgi sistēmas darbības sākuma periodam paredzēt dažus pagaidu noteikumus par individuālajiem dzīvnieku kodiem pavaddokumentos tiem dzīvniekiem, kas dzimuši pirms 2010. gada 1. janvāra.
- (13) Regulas (EK) Nr. 21/2004 pielikuma C daļā norādīta informācija, kas jāietver pavaddokumentos. Galamērķa saimniecības identifikācijas kods ne vienmēr ir pieejams saimniecībā, no kuras izved dzīvniekus. Galamērķa saimniecības nosaukums un adrese vai nākamais dzīvnieka audzētājs jāpieņem kā alternatīva.
- (14) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 21/2004.
- (15) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 21/2004 pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 23. septembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Androulla VASSILIOU

PIELIKUMS

"PIELIKUMS

A. IDENTIFIKĀCIJAS LĪDZEKĻI

1. Kompetentajai iestādei saskaņā ar 4. panta 1. punktu jāapstiprina identifikācijas līdzekļi, kuriem jābūt tā izstrādātiem, ka tie:
 - a) nodrošina vismaz vienu redzamu un vienu elektroniski nolasāmu zīmi;
 - b) paliek pie dzīvnieka, nekaitējot tam; kā arī
 - c) ir viegli izņemami no pārtikas aprites.
2. Identificēšanas līdzekļiem jābūt ar redzamu kodu, kas norādītajā secībā sniedz šādu informāciju:
 - a) vai nu divburtu kodu, vai trīsciparu kodu ⁽¹⁾, kurš pamatojas uz ISO 3166, kas apzīmē dalībvalsti, kurā atrodas saimniecība, kurā dzīvnieku pirmo reizi identificēja (valsts kods);
 - b) individuālo dzīvnieka kodu, kas nepārsniedz 12 rakstzīmes.

Papildus a) un b) apakšpunktā minētajiem kodiem un ar nosacījumu, ka minēto kodu lasāmība nav traucēta, kompetentā iestāde var apstiprināt svītrkodu un audzētāja pievienotu papildu informāciju.

⁽¹⁾

Austrija	AT	040
Beļģija	BE	056
Bulgārija	BG	100
Kipra	CY	196
Čehija	CZ	203
Dānija	DK	208
Igaunija	EE	233
Somija	FI	246
Francija	FR	250
Vācija	DE	276
Grieķija	EL	300
Ungārija	HU	348
Īrija	IE	372
Itālija	IT	380
Latvija	LV	428
Lietuva	LT	440
Luksemburga	LU	442
Malta	MT	470
Nīderlande	NL	528
Polija	PL	616
Portugāle	PT	620
Rumānija	RO	642
Slovākija	SK	703
Slovēnija	SI	705
Spānija	ES	724
Zviedrija	SE	752
Apvienotā Karaliste	UK	826

3. Pirmajam identifikācijas līdzeklim, kas minēts 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā, jāatbilst a) vai b) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem:
- a) elektronisks identificēšanas līdzeklis atgremotāju elektroniskās identificēšanas kapsulas vai elektroniskas krotālijas veidā saskaņā ar 6. punktā minētajām tehniskajām prasībām; vai
 - b) krotālija, kas ir no nenoārdāma materiāla, droša pret viltojumiem, viegli nolasāma visā dzīvnieka dzīves laikā; tā nav izmantojama atkārtoti, un 2. punktā paredzētajiem ierakstiem jābūt nenodzēšamiem.
4. Otrajam identificēšanas līdzeklim, kas minēts 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā, jāatbilst šādiem kritērijiem:
- a) dzīvniekiem, kas identificēti saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu:
 - i) krotālija, kas atbilst 3. punkta b) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem; vai
 - ii) zīme uz vēziša, kas atbilst 3. punkta b) apakšpunktā krotālijām noteiktajiem kritērijiem; vai
 - iii) tetovējums, izņemot dzīvniekus, ko pērk vai pārdod Kopienas iekšējā tirgū;
 - b) dzīvniekiem, kas identificēti saskaņā ar 3. punkta b) apakšpunktu:
 - i) elektronisks identificēšanas līdzeklis, kas atbilst 3. punkta a) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem; vai
 - ii) dzīvniekiem, ko pērk vai pārdod ārpus Kopienas iekšējā tirgus, elektronisks identificēšanas līdzeklis elektroniskas zīmes uz vēziša vai injicējama transpondera veidā saskaņā ar 6. punktā minētajām tehniskajām prasībām; vai
 - iii) ja elektronisks identificēšanas līdzeklis nav obligāts, saskaņā ar 9. panta 3. punktu:
 - krotālija, kas atbilst 3. punkta b) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem,
 - zīme uz vēziša, kas atbilst 3. punkta b) apakšpunktā krotālijām noteiktajiem kritērijiem, vai
 - tetovējums.
5. Sistēma, kas minēta 4. panta 2. punkta c) apakšpunktā, prasa, lai dzīvnieki tiktu identificēti divējādi – gan norādot saimniecību, gan individuāli –, paredzot aizstāšanas procedūru, ja identificēšanas līdzekļi kļūst nesalasāmi vai ir pazuduši, tā jāveic kompetentās iestādes kontrolē un nezaudējot izsekojamību starp saimniecībām, ar mērķi kontrolēt epizootiskās slimības un ar tādu pašu mērķi ļaujot izsekot dzīvnieku pārvietošanai valsts teritorijā.
6. Elektroniskajiem identificēšanas līdzekļiem jāatbilst šādiem tehniskajiem parametriem:
- a) tiem jābūt pasīviem transponderiem tikai lasīšanas režīmā, izmantojot HDX vai FDX-B tehnoloģiju, atbilstoši ISO standartiem 11784 un 11785;
 - b) tiem jābūt nolasāmiem ar nolasīšanas ierīcēm, kas atbilst ISO standartam 11785, ar ko var nolasīt HDX un FDX-B transponderus;
 - c) nolasīšanas attālumam jābūt:
 - i) vismaz 12 cm krotālijām un zīmēm uz vēziša, lasot ar pārnēsājamo nolasīšanas ierīci;
 - ii) vismaz 20 cm atgremotāju elektroniskās identificēšanas kapsulām un injicējamiem transponderiem, lasot ar pārnēsājamo nolasīšanas ierīci;
 - iii) vismaz 50 cm visu veidu identificēšanas līdzekļiem, lasot ar stacionāro nolasītāju.

7. Identificēšanas metode, kas minēta 4. panta 3. punktā, ir šāda:

- a) dzīvnieki jāidentificē ar kompetentās iestādes apstiprinātu krotāliju, ko iestiprina vienā ausī;
- b) krotālijai jābūt no nenoārdāma materiāla, drošai pret viltojumiem, viegli nolasāmai; tā nav izmantojama atkārtoti, un ierakstiem jābūt nenodzēšamiem;
- c) krotālijā jābūt vismaz šādai informācijai:
 - i) divburtu valsts kods (!); kā arī
 - ii) dzimšanas saimniecības identifikācijas kods vai individuālais dzīvnieka kods, pēc kura var noteikt dzimšanas saimniecību.

Dalībvalstīm, kas izmanto minēto alternatīvo metodi, jāinformē Komisija un pārējās dalībvalstis 13. panta 1. punktā minētajā komitejā.

Ja saskaņā ar šo punktu identificētos dzīvniekus vai nu tur pēc 12 mēnešu sasniegšanas, vai ja tie paredzēti Kopienas iekšējai tirdzniecībai vai izvešanai uz trešām valstīm, un jebkurā gadījumā, ja tos vēl tur dzimšanas saimniecībā, tad tie pirms izvešanas no minētās saimniecības jāidentificē saskaņā ar 1. līdz 4. punktu.

B. SAIMNIECĪBAS REĢISTRS

1. Ar 2005. gada 9. jūliju saimniecības reģistrā jāietver vismaz turpmāk minētā informācija:

- a) saimniecības identifikācijas kods;
- b) saimniecības adrese un ģeogrāfiskās koordinātas vai līdzvērtīga norāde uz saimniecības ģeogrāfisko atrašanās vietu;
- c) produkcijas veids;
- d) pēdējās 7. pantā minētās inventarizācijas rezultāti un diena, kad tā notikusi;
- e) audzētāja vārds/uzvārds un adrese;
- f) gadījumā, ja dzīvniekus pārvieto no saimniecības:
 - i) transportētāja nosaukums;
 - ii) dzīvnieku vešanai izmantotā transportlīdzekļa reģistrācijas numurs;
 - iii) galamērķa saimniecības identifikācijas kods vai nosaukums un adrese vai gadījumā, ja dzīvniekus pārvieto uz kautuvi, kautuves identifikācijas kods vai nosaukums un izbraukšanas diena;
- vai 6. pantā minētā pavaddokumenta dublikāts vai apstiprināta kopija;
- g) ja dzīvniekus ievie saimniecībā, tās saimniecības identifikācijas kods, no kuras ievie dzīvniekus, un ieviešanas diena;
- h) informācija par visām identificēšanas līdzekļa maiņām.

2. No 2009. gada 31. decembra saimniecības reģistrā jābūt vismaz šādai atjauninātai informācijai par katru dzīvnieku, kurš dzimis pēc minētās dienas:

- a) dzīvnieka identifikācijas kods;
- b) dzimšanas saimniecība, dzimšanas gads un identificēšanas diena;
- c) saimniecības dzīvnieka nāves mēnesis un gads;
- d) ja zināms, šķirne un genotips.

Tomēr dzīvniekiem, kas identificēti saskaņā ar A iedaļas 7. punktu, šā punkta a) līdz d) apakšpunktā minētā informācija jāsniedz par katru to dzīvnieku sūtījumu, kuriem ir vienāda identifikācija, un jānorāda dzīvnieku skaits.

3. Saimniecības reģistrā jābūt tās kompetentās iestādes nozīmētā vai apstiprinātā ierēdņa vārdam/uzvārdam un parakstam, kas pārbaudījis reģistru, kā arī dienai, kad pārbaude veikta.

C. PAVADDOKUMENTS

1. Pēc kompetentās iestādes sagatavotā parauga audzētājam jāaizpilda pavaddokuments. Dokumentācijā jāiekļauj vismaz šāda informācija:

- a) saimniecības identifikācijas kods;
- b) audzētāja vārds/uzvārds un adrese;
- c) kopējais pārvietojamo dzīvnieku skaits;
- d) galamērķa saimniecības identifikācijas kods vai nosaukums un adrese vai dzīvnieku nākamā audzētāja identifikācijas kods, vai, ja dzīvniekus ved uz kautuvi, kautuves identifikācijas kods vai nosaukums un atrašanās vieta, vai, ja dzīvniekus pārvieto uz vasaras ganībām, galamērķa vieta;
- e) dati par transportlīdzekļiem un pārvadātāju, arī pārvadātāja atļaujas numurs;
- f) izbraukšanas diena;
- g) audzētāja paraksts.

2. Ar 2011. gada 1. janvāri pavaddokumentā papildus šīs iedaļas 1. punktā minētajai informācijai jābūt katra dzīvnieka individuālajam identifikācijas kodam, kas identificēts saskaņā ar A iedaļas 1. līdz 6. punktu.

3. Tomēr 2. punktā minētā informācija nav obligāta dzīvniekiem, kas dzimuši pirms 2009. gada 31. decembra:

- a) par to pārvietošanu uz kautuvi tieši vai izmantojot virzīšanas procedūru, izslēdzot sekojošu pārvietošanu uz citu saimniecību;
- b) līdz 2011. gada 31. decembrim par visām citām pārvietošanām.

D. ELEKTRONISKĀ DATUBĀZE

1. Elektroniskajā datubāzē par katru saimniecību jāietver vismaz šāda informācija:
 - a) saimniecības identifikācijas kods;
 - b) saimniecības adrese un ģeogrāfiskās koordinātas vai līdzvērtīga norāde uz saimniecības ģeogrāfisko atrašanās vietu;
 - c) audzētāja nosaukums, adrese un nodarbošanās;
 - d) dzīvnieku sugas;
 - e) produkcijas veids;
 - f) 7. panta 2. punktā minētās dzīvnieku inventarizācijas rezultāts un diena, kad tā notikusi;
 - g) datu lauks, kas rezervēts kompetentajai iestādei un kur tā var ievadīt informāciju par dzīvnieka veselību, piemēram, pārvietošanas ierobežojumus, statusu vai citu ar Kopienas vai valstu programmām saistītu svarīgu informāciju.
 2. Saskaņā ar 8. pantu par katru dzīvnieku pārvietošanas gadījumu jābūt ierakstam.

Minētajā ierakstā jābūt vismaz šādām ziņām:

 - a) pārvietoto dzīvnieku skaits;
 - b) identifikācijas kods saimniecībai, no kuras izved dzīvniekus;
 - c) izbraukšanas diena;
 - d) identifikācijas kods saimniecībai, kurā ievē dzīvniekus;
 - e) ievēšanas diena.”
-